



klare onzin

Door Marc Boogaerts

Laten we van start gaan met een belangrijke opmerking. Je zal hierna regelmatig het woord 'KLINK' of woordspelingen rond 'KLINK' vinden. Je moet dit evenwel lezen met de 'i' omgekeerd zodat het een uitroepteken wordt. Misschien een klein detail, maar het is al een eerste bewijs van de grote fantasie van de Koninklijke Harmonie van Herent. KLINK is de naam van het instap-orkest van deze vereniging dat dit jaar vijf jaar bestaat. Om dit te vieren werd op 15 mei in het Gemeenschapscentrum De Wildeman in Herent een concert gebracht waarin dirigent, presentatrice, acteur-schouwmeester en de muzikanten van KLINK elk speelden als acteur en/of muzikant in een geregisseerde voorstelling.



In de toelichting bij hun project zegt KLINK dat dynamiek de drijfveer voor hun werking is en dus ook de basis voor het gekozen thema van 'Klinkklare onzin'. In dit project werd die 'dynamiek' expliciet verwerkt in de voorstelling via een gepaste muziekkeuze, door raakvlakken op te zoeken tussen harmoniemuziek en de andere podiumkunsten circus en theater, en door ook het publiek actief te betrekken.

De kracht van kinderen

Wat kan er dynamischer zijn dan een sterke interactie tussen de uitvoerders dan dat men alles in grote mate toevertrouwt aan kinderen?

De muzikanten worden deels acteur en circusartiest. De theateracteur speelt de rol van schouwmeester, die samen met de dirigent hoopt om het geheel in een strak maatpak te leiden. Wat uiteraard niet lukt met deze dynamische bende. Het nadeel van jonge dynamiek is uiteraard dat die kan omslaan in chaos en overdreven emotie, wat zal leiden tot een conflict dirigent-muzikanten. Maar door de muze van de muziek deint de storm uit en komt de finale tot een geconcentreerde krachtige dynamiek die het orkest KLINK belichaamt. De cirkel is met dit scenario blijkbaar rond.

Als special guest deed KLINK beroep op het jeugdcircus Zigzag van Cirkus in Beweging. KLINK koos ook voor een ervaren regisseur in de persoon van [Joey](#) om te vermijden dat de voorstelling een kakofonie van losstaande ideeën wordt, om te verzekeren dat 'geen muziek zonder dynamiek' een rode draad vormt en leidt tot een boeiend muzikaal verhaal in de voorstelling. Dirigent Tom Permentier blijkt al enige ervaring te hebben met circustheater en hij heeft momenteel de leiding over Dynamo, een percussiegroep voor jongeren van Cirkus in Beweging. Op die manier verzekerde KLINK zich van een goeie interactie en uitstekende artistieke begeleiding tot een bloeiende samenwerking.

Het kan niet anders dan dat ook de repertoirekeuze wel doordacht moest zijn. Tom arrangeerde *When Johnny comes Marching Home*, een traditionele Ierse mars, speciaal gemaakt voor de komische effecten. Origineel is dat de muzikanten hier één voor één opkomen, waardoor je bij de opening het orkest gestaag ziet groeien en de toeschouwers zich een beeld kunnen vormen van uit welke instrumenten een mooi harmonieorkest allemaal bestaat.

Er werden ook een aantal muzikale spitsvondigheden in verwerkt: bij de saxen blijft zagezeggd de plaat haperen, de klarinetten spelen 'per ongeluk' in de verkeerde toonaard, de trompetten hebben 'per ongeluk' de verkeerde partituur op de pupiter liggen en de fagot speelt 'per ongeluk' enkele noten langer dan de rest van het orkest. Chaos dus!

In het arrangement van de *Gopher Mambo* is er het optreden van een operadiva (in de persoon van [Amel Cobbaert](#)) waarbij het komische effect zit in de combinatie harmonieorkest en sopraan. Tijdens *Summertime* en *Fever* – net als *Amarcord* en *Mambo* gekozen voor het circussfeertje – is er ruimte voor enkele visuele gags: een

lamp die springt en moet gerepareerd worden, een romance tussen de schouwmeester en de operazangeres.

Werkstaking der Muzikanten (WDM) is het hoogtepunt van de opvoering. De muzikanten besluiten één voor één tot staken over te gaan tot grote ramp van de dirigent. Muzikaal gaat het om een boerenmars in oude stijl, maar KLINK is niet te beroerd om ook zulke muziek op de pupiter te leggen.

De finale moet het 'feel-good moment' worden waaruit duidelijk blijkt dat samen bij KLINK spelen een fantastische en rijke ervaring is. Hier werd gekozen voor The Awakening van Bert Appermont, een mooi en speelbaar stukje met een zekere uitdaging, dat de link legt naar de toekomst in het harmonieorkest.

Het is duidelijk dat het aantal stukken is beperkt omdat het haalbaar moet zijn voor de jonge, beginnende muzikanten en omdat de voorstelling ook aandacht schenkt aan de andere kunsttakken. In het programma werd ook ruimte gemaakt voor een iets uitgebreidere circusact van Zigzag.

Humor en fantasie

De originele aanpak van het project dwingt de muzikanten van KLINK inderdaad om op een andere manier om te gaan met muziek dan ze gewoon zijn. Ze hebben een dubbelrol als acteur en muzikant. Het project werd ook gerealiseerd door de Klinkers zelf, ook organisatorisch. Op die manier leren zij dus ook op motiverende manier bestuurstaken aan en maken ze kennis met het grotere geheel van de werking van een vereniging.

Bijzonder treffend daarbij was te merken hoe correct KLINK humor en fantasie een creatieve plaats geeft. Iedereen weet dat het niet gemakkelijk is deze twee elementen te gebruiken en dat men bij het publiek vlug een averechts effect krijgt indien het inhoudelijk dan niet meer aanspreekt.

Bij KLINK was daar evenwel helemaal niets van te merken. Humor was er op het juiste moment met de juiste hoeveelheid. Een portie gezonde fantasie was alom aanwezig tijdens de verschillende sketches. Het was verbazend hoe vlug jonge muzikanten kunnen 'omgetuned' worden tot heuse circusacteurs!

Ook het idee om het programmaboekje te stofferen met leuke one-liners – zoals 'Klinkt het niet dan botst het' of 'Meer Klank met KLINK' en 'Klinkt als muziek in de oren' – getuigt dat men in alles verder heeft gedacht dan enkel de noten op de partituur. En het beste bewijs dat men kinderen wel degelijk een plaats kan geven als acteur-muzikant, was wellicht het moment waarop fagotspeler Oscar Van Gorp zelf achter de directiepupiter kroop om het orkest muzikaal te leiden.

Kinderen een podium geven op een artistiek verantwoorde en voor het publiek kindvriendelijke manier is misschien wel de grootste boodschap uit dit project. Dat er daarbij heel wat werd afgelachen zal ervoor zorgen dat deze avond nog lang in het geheugen van de toeschouwer zal blijven hangen. En daarop kan KLINK dan rustig verder bouwen aan een schitterende toekomst.

